

Resfely: Den ærede Ordfører har allerede henledet Opmærksomheden paa, at dette Lovforslag staaer i nøie Forbindelse med et Lovforslag, som tidligere har været forelagt Landsþinget, og som senere med et lille Tillæg blev ophøjet til Lov. Det er derfor naturligt, at man, da dette Lovforslag støtter sig paa de samme Grunde, som det tidligere, resurrerer til de Bemærkninger, som findes ved det tidligere Lovforslag, for at undersøge, hvorvidt de Grunde, som dengang bleve paa-beraabte og anerkjendte for gyldige, endnu skulde være af den Bestaaffenhed, at det var tilraadeligt for Þinget at gaae ind paa Lovforslaget. I denne Henseende troer jeg, at der forsaavidt ingen Uoverensstemmelse finder Sted, som det maa antages, at Finantsernes Tilstand er saaledes for Diebliffet, at det ikke er tilraadeligt at gaae ind paa en Omordning af hele Forholdet med Hensyn til den svævende Gjælb, navnlig den Deel deraf, som er den største og vigtigste, Sparekassemidlerne. Derimod forekommer det mig, at der er et andet Spørgsmaal, som knytter sig dertil, og som jeg vil henstille til det ærede Udvalgs nærmere Overveelse, nemlig, om det ikke, naar man anerkjender det for ønskeligt, at Staten kommer ud af det hele Forhold med Hensyn til den svævende Statsgjælb, vilde være hensigtsmæssigt, forsaavidt en saadan Bestemmelse kunde træffes, at vedtage, at disse Midler ikke skulde stige mere end de allerede for Diebliffet ere opløbne til. Jeg skal i denne Henseende erindre om, at der allerede i Motiverne, som vare fremlagte til det tidligere Lovforslag, er gjort opmærksom paa, at ved kongl. Resolution af 19de December 1832, hvorved Forholdet til Sparekasserne blev ordnet, gaves den Bestemmelse, at der som Grundfond bevilgedes, at der maatte indskydes indtil et vist Beløb med 3 Ugers Opsigelse, medens de øvrige Capitaler kun modtoges med et Aars Opsigelse. Forsaavidt man nu anseer det for hensigtsmæssigt, at disse Capitaler for Sparekassernes Bedkommende ikke forsøges, da forekommer det mig, at det vel kunde være at tage under Overveelse, hvorvidt en lignende Bestemmelse om Opsigelsesterminen atter kunde være at vedtage, naar Sligt kunde gjøres, uden at det

indvirkede forstyrrende paa Finantserne. Det forekommer mig, at det er af stor Vigtighed, naar man vil ud af dette Forhold, naar man har det Formaal for Sie, at der skal finde en Omordning Sted med Hensyn til den svævende Statsgjælb, da at være betænkt paa, at det kan fsee successtve og ikke paa eengang. Jeg skal i denne Henseende erindre om, at Sparekassernes Midler tidligere i Slutningen af 1847 udgjorde næsten 3 Millioner, nemlig 2,783,000 Rbd. Nu udgjøre de kun 1,688,800 Rbd. Der er altsaa en betydelig Differentis, og dersom man altsaa vedbliver at lade Sparekassemidlerne, som indsaettes i Statskassen, forsøges, saa troer jeg, at det bestandigt bliver vanskeligere og vanskeligere at komme ud af dette Forhold. Jeg troer derfor, at det vil være hensigtsmæssigt, om det ærede Udvalg vilde underkaste dette Spørgsmaal en nøiere Drøftelse, hvorvidt der kunde tages Bestemmelse om at sætte en midlertidig Grændse for Indbetalingen af disse Midler, forsaavidt det ikke vilde indvirke forstyrrende paa Statskassens Umsætning, og forsaavidt man troede, at ikke Hensyn til Sparekasserne derved kunde træde hindrende iveien. Det vilde da være deels med Hensyn til Opsigelsesterminen og deels med Hensyn til, om der ikke for de Pengebeløb, der af Sparekasserne kunne indskydes foruden Grundfonden, skulde fastsaettes nogen Grændse.

Finantsministeren: Jeg maa naturligviis have mig forbeholdt senere at udtale mig om det, der idag af den sidste ærede Landsþingsmand er bleven bragt paa Bane, naar jeg seer hans Forslag i saa Henseende formulerede; thi det vil aldeles afhænge af, hvorledes disse Forslag kunne redigeres i Enkelthederne, om jeg kan finde dem udførlige eller ikke. Dog maa jeg tillade mig allerede nu at yttre, at jeg anseer det for ikke let gjørligt allerede i næste Finantsaar at indlade sig paa saadanne Indskrænkninger. Jeg anseer det for meget rigtigere for næste Finantsaar at vedtage den nuværende Tingenes Tilstand, og saa, naar Finantsernes Tilstand maatte vise sig ad Aare at være saaledes, at det var hensigtsmæssigt at gjøre Indskrænkninger, at gjøre dem efter en fast Plan og i